702/04

Den 5. juli 2004 blev i sag nr. 62.212:

xxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der er omfattet af en kollektiv fritidsulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over, at selskabet har fastsat méngraden efter et dækningsberettigende ulykkestilfælde til 12 %.

Det fremgår af sagen, at klageren, der er født i 1973, ved skadeanmeldelse dateret 31/5 2002 anmeldte, at han var kommet til skade ved et fald 1½ meter ned fra et traktorlad.

Selskabet har ved skrivelse af 2/7 2002 anerkendt skaden som dækningsberettigende og har ved skrivelse af 3/6 2003 på baggrund af indhentede lægeerklæringer udbetalt ménerstatning svarende til en méngrad på 12 %.

I forbindelse med sagens behandling i nævnet har selskabet indhentet en ny speciallægeerklæring fra en speciallæge i ortopædkirurgi. Af erklæringen, dateret 5/1 2004 fremgår bl.a.:

"**Aktuelle klager:**

1. Konstante smerter dybt i knæet samt omkring knæskallen, forværres ved belastning, hvis han f.eks. skal løfte tunge ting og lignende.
2. Instabilitet og regelret knæsvigt periodevist.

3. Træthedsfornemmelse af venstre underekstremitet.

4. Hævetendens af knæet hen på dagen.

5. Natlig uro og smerter i knæet.

6. Nedsat bevægelighed af knæet.

7. Er ikke i stand til at ligge med venstre knæ i jorden (i hugsiddende).

8. Ikke i stand til at løbe.

9. Haltende gang.

Ovenstående har været uændret siden marts 2003 = stationær tidspunkt.

…

Resume og konklusion

Det drejer sig om en 30-årig mand, tidligere sund og rask, som falder 1,5 meter ned af vogn d. 26. april 2002 og pådrager sig brud af venstre knæskal. Bliver dagen efter opereret på Esbjerg Centralsygehus, hvor bruddet påpladssættes og fikseres med K-tråde og cerclage. Efterfølgende udstyret med Don-Joy-bandage ialt 6 uger. I 2 omgange får han i generel anæstesi fjernet osteosyntesematerialet fra venstre knæskal grundet smerter, sidste gang d. 20. marts 2003. Der har været nogen effekt af fjernelse af osteosyntesematerialet. Han har imidlertid vedvarende gener i knæet i form af konstant smerter dybt i knæet og omkring knæskallen. Smerterne forværres ved belastning. Herudover har han løshedsfornemmelse af knæet og træthedsfornemmelse. Hen på dagen kan knæet hæve op og han kan vågne med natlige smerter omkring knæskallen. Bevægeligheden er nedsat og han kan ikke ligge på knæ og arbejde. Endelig er han ude af stand til at dyrke sport og i det hele taget ude af stand til at løbe. Objektivt er der haltende gang. Der er tydelig quadricepsatrofi på venstre side. Herudover er der nedsat bevægelighed af knæet. Der er nedsat kraft over knæleddet. Der er palpationsømhed omkring selve knæleddet med føleforstyrrelser omkring cikatricen. Der er ingen fejlstillinger af knæet og der er ingen skurren ved passiv bevægelse af dette. Der er således en god årsagssammenhæng mellem patientens faldtraume i april-måned 2002, behandlingsforløbet, hans nuværende klager og dette sammenholdt med mit objektive fund. Der er ikke helt uvæsentlige mén i form af ovennævnte."

Selskabet har herefter fastholdt, at der ikke skønnes lægeligt belæg for at fastsætte klagerens méngrad til mere end 12 %.

Klageren har ved sit fagforbund SiD over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet er pligtigt at anerkende, at klagerens méngrad er større end 12 %. SiD har endvidere gjort gældende, at selskabet skal bekoste en forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen.

Klageren har om sin lidelse anført, at han eksempelvis ikke er i stand til at køre bil uden automatgear, idet han hurtigt får smerter i venstre ben, hvis han skal bruge det til gasbetjeningen. Klageren har videre forklaret, at han ikke kan gå på trapper og stiger, uden at dette skal foregå med venstre ben i strakt stilling. Han har videre forklaret, at han får smerter ved længere gangdistancer, og at han har måttet opgive sport.

SiD har i skrivelse af 9/3 2004 tilkendegivet, at klageren gerne vil have sagen forelagt for Arbejdsskadestyrelsen, og har gjort gældende, at selskabet skal bekoste forelæggelsen. SiD har med henvisning til speciallægeerklæringen anført, at klagerens méngrad bør vurderes til mellem 15 og 20 %.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor anført, at der ikke er fremkommet lægelige oplysninger, der kan begrunde en højere méngrad.

Vedrørende forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen har selskabet henvist til, at det af forsikringsbetingelsernes afsnit 7.3. fremgår, at den af parterne, som ønsker sagen forelagt for Arbejdsskadestyrelsen, skal betale gebyret. Selskabet har tilkendegivet, at såfremt Arbejdsskadestyrelsen ændrer den fastsatte méngrad til fordel for klageren, vil selskabet refundere gebyret.

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**7.3. Voldgiftsbestemmelse.**

Ved uenighed om den af ALKA fastsatte méngrad kan både den forsikrede og ALKA forlange spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt for Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er bindende for begge parter. Den af parterne der ønsker spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt Arbejdsskadestyrelsen beta-

ler gebyret for forelæggelsen. Ændrer Arbejdsskadestyrelsen en af ALKA fastsat méngrad til fordel for forsikrede, betales gebyret for forelæggelsen af ALKA."

Nævnet udtaler:
Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mere end de af selskabet anerkendte 12 % ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere ménerstatning eller at bekoste en forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann